

REGISTER JAARBOEKJES

Voor de laatste keer wordt de aandacht gevestigd op de uitgave van registers op de jaarboekjes van Oud-Utrecht over de jaren 1924 tot en met 1953. Deze registers bevatten: een klapper op de auteursnamen met bijvoeging van de door deze auteurs geschreven artikelen; een register op alle in de artikelen voorkomende (meer dan vierduizend) persoonsnamen; een register op de onderwerpen, niet alleen voor zover daaraan een geheel artikel gewijd is, maar ook wanneer zij incidenteel worden genoemd.

Vermoedelijk zal dit register tegelijk uitkomen met het jaarboek 1957. Het register stemt in formaat met de jaarboekjes overeen; het bevat ruim 200 bladzijden.

Bij intekening tot 1 november gelden als prijzen: leden *f* 3,— ingenaaid; *f* 5,— gebonden; niet-leden *f* 7,50 ingenaaid; *f* 9,50 gebonden. Na 1 november worden deze prijzen verhoogd tot respectievelijk *f* 5,—, *f* 7,—, *f* 9,—, *f* 11,—.

NOG EENMAAL: AMERSFOORT OF RHENEN?

Als reactie op mijn tweede artikeltje over deze vraag, mocht ik twee brieven ontvangen. De eerste is van de hand van prof. mr. W. van Iterson. Deze deelt mij mede, dat hij verscheidene jaren te Rhenen heeft gewoond. Daardoor, doch ook door de speciale richting van zijn studie, kent hij het landschap om Rhenen volkomen. Prof. Van Iterson promoveerde in 1932 op een proefschrift, getiteld: *De historische ontwikkeling van de rechten op de grond in de provincie Utrecht*. En thans werkt hij aan een boek, dat handelt over de geschiedenis van Rhenen, in verband waarmede hij alle oude platen onder ogen heeft gehad, welke er van Rhenen bestaan.

Zijn oordeel luidt: „De door u op pagina 52 van genoemd maandblad gereproduceerde ets van Seghers stelt ongetwijfeld Amersfoort voor. Het beeld van Rhenen, uit het zuiden gezien, is heel anders: het oude stadje is tegen een steile helling opgebouwd. Ook de plaatsing der molens te Rhenen is geheel anders. Bovendien is de afstand tussen de twee kerktorens veel te groot voor Rhenen. . . . Het is duidelijk te zien, dat Seghers de toren van Amersfoort heeft uitgebeeld. De onderbouw (beneden de lantaarn) wijkt vrij sterk af van de onderbouw te Rhenen. . . . M.i. bestaat er niet de minste twijfel. *Dit beeld kan onmogelijk Rhenen zijn !!!* Aldus prof. Van Iterson.

De tweede brief is van de heer T. Voerman te 's Gravenhage. Deze deelt mij mede: „Ook zonder de reproductie van een hedendaags gezicht op Amersfoort zou ik de ets van Seghers onmiddellijk als Amersfoort hebben geïdentificeerd. Ik heb een behoorlijk geheu-

gen voor alles wat afgebeeld is en bezit een uitgebreide verzameling „Topografie Nederland in de 19e eeuw”. Het is u natuurlijk bekend, dat het uiterlijk van de meeste Nederlandse plaatsen tot 1830 niet veel verschilde van de 17e en 18e eeuw. Nu heb ik van Amersfoort wel geen prentje van hetzelfde punt genomen, doch dat is voor wie de gebouwen, in dit geval O.L. Vrouwetoren en St. Joriskerk kent, geen beletsel *Gaarne betuig ik mijn adhaesie met uw poging* een ruiterlijke erkenning te verkrijgen en ik ben blij, dat mensen van erkend gezag als de heren Van Randwijck en Bosch van Rosenthal u hierin steunen.”

Ik moge dit artikel besluiten met de mededeling, dat ik vòòr 25 jaar dit probleem opwierp en sedert niemand heb ontmoet, die de foutieve benaming verdedigde.

Het woord is thans aan de directeur van 's Rijks Prentenkabinet.

S. W. MELCHIOR

KLEINE MEDEDELINGEN

RIJNENBURGH.

In de eerste helft van september van dit jaar zijn de brede grachten, waarbinnen het kasteel Rijnenburgh ten zuiden van de Nedereindse weg 2500 m ten westen van Jutphaas heeft gelegen, met vrijgekomen grond uit de nieuwbouw te Hoograven dichtgegooid en zijn de laatste resten waardoor de plaats van dit belangrijke kasteel nog duidelijk kon worden aangewezen, geheel verdwenen. Nadere gegevens over dit kasteel zijn te vinden in het Kastelenboek van Utrecht en in het boekje *Het kerspel Jutphaas*, geschreven door mgr. A. E. Rientjes uitgebreid en heruitgegeven in 1947.

HAD KOCKENGEN INDERDAAD EEN GALGENVELD?

De Dorpsstem van 27 september 1957 meldt: Op 20 september 1957 is door een ambtenaar van de Provinciale Waterstaat bij het aanleggen van de nieuwe provinciale weg een belangrijke vondst op grondgebied van de gemeente Kockengen gedaan, namelijk een gedeelte van een mensenschedel in de nabijheid van het vroegere Galgenveld.

Onderzocht wordt momenteel of deze vondst inderdaad verband houdt met het Galgenveld dat in vroeger eeuwen alhier heeft bestaan. Het was namelijk in oude tijden, toen het plaatselijk bestuur en de rechtspraak in één hand was, dat misdadigers werden opgehangen aan een galg. De plaats waar deze galg of galgen stonden noemde men het galgenveld. Wanneer na onderzoek zou blijken dat de vondst verband houdt met het vroegere Galgenveld, kan inderdaad van een belangrijke vondst gesproken worden, omdat hierdoor vast zal komen te staan wat door geslacht op geslacht reeds is bewaard gebleven, dat in Kockengen vroeger werkelijk een Galgenveld heeft bestaan.

In overleg met de Rijksdienst voor Oudheidkundig Bodemonderzoek en de Provinciale Waterstaat is goedgevonden dat deze schedel na conservering in het gemeentehuis van Kockengen zal worden opgeborgen ter gedachtenis van deze vondst en het levendig houden van het bestaan van het vroegere galgenveld. Het voornemen bestaat bij de plaats waar het galgenveld geweest is een ken-teken aan te brengen teneinde voor het nageslacht een en ander levendig te houden.